Ştiri şi Reportagii

IN MANEVRE, LA NICOLIŢEL

Volley între companii.

Nicoliţel. Zăvorît între dealuri, cu livezi de caişi şi peri, cu oi care coboară bucolic dé pe înălţimi, cu vii renumite şi cu nespus de frumoase răsărituri de lună. Şi cu salopete, cântecé în marş, răpăit de mitraliere.

Manevre. Nu ca 'ntr'un film, ale dragostei. Cî ale şcolii de ofiţeri din Galaţi. Infanterişti, deci Z. b. kilometri, cască, mască, sac dé merinde.

Dar în manevre, nu mai e şcoală. Cel mult şcoală a războiului. Nu mai există program administrativ, nicî elevi plutonieri, nici planton, un, doi, trei patru. Sunt cantonamente, de trei sau cîncî, şi mai sunt orele libere de somn, lectură, sport sau vis.

Să facem un teren

...a strigat, de parcă era 'Arhimede cu a lui evrica, în faţa unei curţi cu bălării şi pietre, Gicu Constantinescu. Fireşte terenul nu putea fi decât de volley. Trei zile, braţe harnice au risipit bănia şi au aparut deodată, ca printr'un semn magic, acolo unde fuseseră ierburi, pietre şi gunoi, stâlpi mândri strângând pătimaş un alb şi delicat film, tuşe deopotrivă de albe, o tribună improvizată, din două mari pietre şi doi nesfârşiţi de lungi stâlpi de telégraf. In fundul terenului gard viu de stufăriş.

Vestea a colindat satul, cantonamentele şi s'a oprit, timidă, la comandament. Şi în prima Duminică, paşi în fugă şi glasuri de elevi, anunţau emoţionate de bucurie: Vine d. colonél, vine aicî.

Match de inaugurare

Intr'adevăr, d. colonel venea pe terén. A păşit acum prin poarta caré se leagănă şi scârţâie, până pe linia văruită a tuşii. E d. col. Şerban Negulescu, aşa cum îl ştim întotdeauna, firesc şi grav, cu d. căpitan Măianu la dreapta şi cu nedespărţita d-sale cravaşe.

Prin flanc la distanţă apar echipele, iar cineva aruncă, cu traectoria brandului, mingea. Intâiul match, de inaugurare a terenului, îl vor juca chiar în faţa d-lui comandant al şcolii, carel va urmări cu interes până la sfârşit, formaţiile companiilor a doua şi a treia.

COMPANIA II-a : Domînte, Constantinescu Ludu, Odobescu, Panaît, Andrescu.

COMPANIA III-a : Marian, Neagu, Trandafir, Peteanu, Criscu, Panaît, Andreescu.

Se schimbă mingii frumoase, deseori se trage şi se plaséază. Infiguraţi, ca la o înspecţie pe câmp; căpitanii celor două companîi care se războesc, d. căpitan Voitinovici (gazdă) şi d. căpitan Popescu (invitat). Până la urmă, după trei gîsputate seturî a învins ca treia».

Ce-aţi zice de un stadion ?

E întrebarea, care închidea desigur o dorinţă, a d-lui colonel Negulescu, întrebare pe care a pus-o, după match, la plecare. I s'a răspuns milităreşte! Va exista.

Căci între stadion şi tranşee, între sport şi armată sunt legături temeinice. Nicicând, nici unde bunii sportivi nu au fost slabî luptători. Stau mărturie Mihai Viteazul, Crucile de fier şi celelalte, toaté deschizând péste anî drum luminos vitejiei româneşti.

Intrebaţi-i pe generalii Manolescu, Bădulescu, Pălăngeanu, Creţoiu, pe amiralul Păiş, ce cred déspre sport şi veţi vedea cât de stupide şi anacrone sunt toate acélé prejudecăţi caré atribué sportului atâtea păcate şi inutilităţi.

Uite, aîci, în plină natură, în Nicoliţelul manevrelor, nu ar fi minunat să avem un teren de football, un poligon de tir, un bazin, sau o pistă atletică? Grosuri cu armă şi raniţă, înfruntând obstacole, distanţe şi cronometre, concursuri de tir între companîi, aruncări cu grenada.

Chiar în seara aceia doî elévi au vorbit cu inginerul silvic al satului, care a făgăduit că pentru şcoală şi d. comandant al eî ar face tot ce-i va în putinţă. Iar de braţe de muncă, slavă Domnului, nu va şoma nimeni.

Curând, poate, Duminicile manevrlor nu vor mai fi goale de bucurii sportive. Se vor războî crâncen companîile la football şi volley, la cross şi grenadă. Şi dincolo de victoria luptei va fi aceîa a zilei de mâine, când braţul nu va mai lovî mingii şi nu vor mai arunca grenade care nu explodează, ci duşmani şi tranşee înamice.

V. Ludu

ATLEŢI, CLUBURI, PERFORMANŢE...

Amănunte pe care n'am avut nici spaţiul şi nici timpul să le amintim în cele două cronici anterioare

Recentele campionate naţionale de atletism au prilejuit o seamă de constatări. Pe care poate le-am fi putut face şi cu altă ocazie, căci nu sunt într'atât de specifice trecutelor campionate. Fireşte că sunt constatări cu caracter general, mai mult probleme ridicate de întreg atletismul românesc, iar nu concluzîi valabile după un singur concurs. In afară de aceste constatări, mai sunt câteva calificative pe care — tradiţia ne obligă să le înregistrăm şi fără care o cronică pare lipsită de interes. Nu-i vorbă majoritatea acestor calificative sunt meritate. Aşa că rândurile noastre nu respectă numai o tradiţie ele fiind concretizarea mai mult sau mai puţin bună a unor reuşite cifre realizate pe stadion.

Nici de data aceasta nu vom fi exagerat de vastî. Sau — mai pe înţelesul tuturor — nicî de data aceasta nu vom plictisi prea mult cu rânduri caré ocupă un spaţiu — şi un timp prea preţios — ca timp. Să nu vă aşteptaţi la superlative. Probabil că sunt meritate. Dar preferăm să fim mai modeştî puţin, decât să speriem occidentul cu titlurî de foileton sportiv

Concluzii cu caracter general

Dacă în ceeace priveşte sprintul şi oarecum fondul şi demî-fondul atletismul românesc promite o rapidă apropiere de străinătate — ca şi sărîturile — în schimb cu aruncările stăm prost. Evident, privind doar pe ceî mai bunî — câte unul de fiecare probă — problema nu-î prea gravă. Dar să ne gândim puţin.

Cu câţiva anî în urmă aveam la sărîturi chiar atleţi mai valoroşi. La lungime şi triplu-salt în special. La lungime erau Stoichiţescu, Ionescu Crum, Ştefan Ionescu, Lupan, Kreisel, atleţi care realizau sărîturi de peste 6.80 regulat, dintre care primîi depăşiseră 7 metrî. Azi, abea Moina a depăşît 7 m. în vîrtutea vitezeî nu a tehnicei în timp ce restul săritorilor români nu trec decât rar de 6,50. La triplu salt acelaş lucru. Aveam trei săritorî peste 14 m.: Calistrat, Stoichiţescu, Kreisel şi unul foarte apropiat de eî: Ştefan Ionescu. Azî abea unul trece de 14 m., rar, ceilalţi depăşind şi mai rar 13 m.

Pentru aruncări problema e şi mai gravă. La aruncarea greutăţii erau doî atleţi care «prindeau» peste 14,50 m. şi destul de numeroşi ceî ce atingeau sau depăşeau 13 m. Azi, Gurău câştigă campionatul naţional cu 13,07, iar ceîlalţi aruncători români se luptă mult sub cifra aceasta. La suliţă situaţie identică. Peste 50 m. erau Văman, Mosberger, Hansladen, Hoeckel, dintre cari primul reuşîse 62 de metrî. Astăzî Rădulescu a putut — într'un concurs de casă iar nu într'un concurs oficial — să arunce 56 metrî. Ceilalţi sub 50 m.: Belba, Samoşca, Mavrodîn, Slobozeanu, Naghi, Micşunsecu, etc.

Gurău, Schuleri, Havaleţ atîngeau regulat 40 m. la disc. Azî nicî unul nu o mai face, atletismul românesc mulţumîndu-se cu cifre sub 40 metrî.

Şi judecat puţin mai adânc nicî în celelalte probe nu stăm prea strălucît.

EVIDENT SUNT CAUZE

Atletismul românesc nu-î mai bun azî decât ieri. E o concluzie a tuturor celor care compară cifrele. E însă totuşi o mîcă deosebîre între ieri şi azî. Erî atletismul se pute manifesta în voe. Puteau exîsta câte cluburî vroîau, atleţiî toţî erau echipaţi perfect, conducătorîî dispuneau de fonduri şi în afară de toate acestea, ţara trăîa normal vremurî clare. Azî lucrurile nu sunt identice. Atleţiî nu mai au tot ce le trebue. Conducătorîî nicî ei nu dispun de fonduri care să acopere excesivele cheltueli ale échipamentului. Şi în plus o parte dintre ceî mai bunî atleţi sunt chemaţi să-şi îndeplinească obligaţiile de ostaş.

Probabîl că, în condiţiunî normale, atletismul românesc ar fi progresat. Performanţele tot mai bune pe care le înregistrăm zilnic sunt dovezî că suntem pe cel mai bun drum.

REVENIM LA NAŢIONALELE DE ANUL ACESTA

In primul rând cluburile, în ordinea lor din clasament. Viforul Dacia s'a prezentat cu un lot aproape complect. Iî lipseau sprinteurii şi săritorîî (de prăjînă şi lungime). Orcum aducând cel mai numeros lot şi ocupând plase aproape peste tot, clubul bucureştean a reuşit să termine primul. Asta nu însemnează că sunt virtualiî câştigătorî aî cupei Regele Mihai I. Căcî într'un clasament făcut de noi, Stadiul Român e un adversar periculos — care e deocamdată în fruntea plutonului, datorită recordului lui Moina dela 200 metrî plat.

Un club care s'a impus îndeosebî a fost Stadiul Român. Majoritatea punctelor obţinute sunt opera lui Moina, care singur a câştigat patru probe. Alături de el au mai realizat câte ceva Dinu Cristea şi Teodosîu la fond. Jean Mihău la garduri, Coman, Slobozeanu la aruncări şi Girescu la 80 m. plat. Clubul d-lui av. Octav Ionescu nu are sărîtorî la înălţime, triplu şi prăjină şi nicî alergători de demî-fond. Cu timpul, poate că şi aceste lacune vor fi remediate.

UAB s'a comportata peste aşteptări. Au avut în Pandrea un preţios realizator secondat cu multă dârzenie de Ludu, Moarcăş, Samoşca, Baboî. In urma rezultatelor obţinute e îndiscutabil cel mai bun şi decî periculos club proovincial. Mulţumîri d-lui Togănel pentru felul cum conduce acest valoros mănunchî de atleţi.

ACR a adunat la startul diverselor probe destuî atleţi. A fost urmărit — să zicem de ghînion. Ludu liber la 110 m. garduri a abandonat atunci când conducea cursa, lovitură care l'a făcut să nu mai alerge nicî la 400 m. plat. Majoritatea atleţilor nu sunt nicî antrenaţi, cî venind direct dela militărie: Ludu, Iv. Dumitrescu, Şimu Ion, etc. clubul negrilor este un club de sprînteurî şi sărîtorî. N'au şi n'au avut niciodată fondîştî sa arunc ători. Şi aşa, comportarea lor rămâne remarcabilă.

In ordine în clasament urmează Universitatea-Sibiu şi UDR Reşiţa. Nicî prima şi nicî UDR n'au avut garnituri complecte. Mai ales «U». Numai cu Baciu Clement, Rusu şi Negruţiu nu se putea face — orice s'ar spune — mai mult. Frumos gestul lui Spaniol, care a vent dela unitate — de undeva din răsărit — înfruntând atâtea sute şi poate mîi de kilometrîi pentru a lua parte la naţională.

UDR îşi datoreşte punctele în special lui Hegheduş şi Dragomîr.

Din restul cluburilor menţionăm comportarea Grupului Etnîc German Sibiu, precum şi a CFR-ului din Timişoara şi Bucureşti. Un cuvânt bun pentru Victoria şi G. E. G. Timişoara.

CÂTEVA PERFORMANŢE

Trecem în câteva rânduri asupra celor mai răsărite dintre performanţe.

Moina şi-a egalat propriul său record şi la 100 metrî plat şi la 200 m. plat, deşi în amândouă probele a fost lipsît de singurul său adversar valabil: Zenide. Aşteptăm cu nerăbdare întâlnirea cu Turero precum şi concursurile de la Predeal. Sunetm siguri că atletul Stadiului Român ne va dărui două noi recorduri naţionale (dacă nu chiar treî: sărîturî în lungime).

Respectând ordinea probelor amintîm comportarea lui Eftîmescu la 400 m. plat. N'am crezut niciodată că atletul Viforului Dacia, poate face un aşa «salt de valoare». Oricum, în urma recentului rezultat obţinut Eftîmescu a devenit unul dintre ceî mai valoroşi sprinteri pe 400 m. pe care îî avem.

Pandrea şi-a întrecut adversarul Tălmaciu, şi la 800 şi la 1500 m., unde atletul braşovean a coborît pentru prima dată sub 2 m. După cum ne-a spus, e dornîc să atingă vechiul record şi chiar să-l depăşească.

Dovedind o formă strălucită, Radu Ioniţă a câştigat ambele probe de fond. Dacă la 5000 m., victoria lui părea normală, în schimb la 10.000 locul pe care l'a ocupat e o veritabilă surpriză. După atâţia anî, Radu Ioniţă e primul care reuşeşte, dintre romînî lucrul acesta. Noua rivalitate pe 10.000 e deschisă. Cine-î mai bun: Radu sau Dinu ?

Dintre sărîtorî merită menţionată comportarea lui Făc la prăjină, unge a reuşît un merituos 3,30. Nicî de data aceasta Dragomîr şi Baciu n'au depăşît 3,50. In schimb Baciu, nu Clement şi Anîbal a prins o sărîtură bună la triplu salt cu care a pus în discuţie o nouă supremaţie în familîa Baciu. După prăjînă acum la triplu salt. Care va deveni mai bun ?

Adrianî nu şi-a confirmat valoarea la triplu. La lungime însă, posesorul unuî stil corect, progresează dela concurs la concurs. Constanţi la înălţime Wiesenmeyer şi Stoîca. Mai ales primul ne pare capabîl de performanţe superioare cîfreî actuale.

Dintre aruncători merită menţionaţi doar Hegheduş pentru surprinzătoarea lui performanţă dela disc, Bădulescu tot pentru disc şi Iosimovîcî pentru noul record naţional la aruncarea ciocanuluî. Aşa cum spuneam, când îî reuşeşte pirueta, îî reuşeşte şi aruncarea. Păcat că-i prea nervos şi că depăşeşte de foarte multe orî cercul rezervat elanuluî. Oricum, probabil că nu se va oprî nicî el aîcî.

O altă surpriză ne-a furnizat-o Samosca la suliţă, unde şi Sâmbătă şi Dumînică, din motîve cunoscute s'a repetat aruncarea — a învins pe Rădulescu. Atletul Viforuluî Dacia n'are elan bun şi nicî nu pleacă în elan cu suliţa, corect fiind nevoit pe drum să facă un înutil efort. In plus face şi prea mult antrenament care îl poate scoate din formă.

SCURT, FOARTE SCURT DESPRE FETE

Comportarea atletelor a fost excelentă. Intrecerile mai animate ca oricând îşi datoresc spectaculozitatea îndiscutabîl atletelor grupului etnic german. De altfel aceste atlete au dovedit un antrénament şi o tehnică superioară bucureştencelor, pentru care fapt majoritatea probelor le-a revenit uşor cu performanţe strălucite. Dintre toate recordul lui Jekelîns ne-a lăsat o impresîe deosebită, ca şi frumoasele aruncări ale lui Lehrer. Haecker şi Schuster ne-au confirmat talentul la sărîtura în lungime, iar Velkîns şi Kneres la cea în înălţime. Pretutindeni însă s'a văzut nu numai talent ci şi multă educaţie sportivă.

Dîntre bucureştence doar Riechter şi Bârlea s'au impus. Prima a cucerit două muncite titlurî, iar secunda cu o trecere mai corectă peste garduri a cucerît şi ea singura probă cu astfel de obstacole. Au lipsît însă Teodorescu, Mureşan şi Mavrocordat, atlete care şi-ar fi apărat sansele cu destuî sorţî de bună comportare.

ŞI MAI SCURT DESPRE... RESTUL

Adică despre organizare. Cu mîcî excepţîi a fost bună. Trebue luat în seamă că erau campionate naţionale de seniorî şi fete şi că probele se disputau paralel oblîgînd pe oficiali la o muncă întensă. De care s'au achitat perfect, lăsând spectatorîlor şi concurenţîlor o frumoasă impresîe.

Un neajuns care n'a fost numaî al acestor campionate: prea multă lume pe teren, lume care n'are nicî o atribuţie oficială.

O încheiere ar cere spaţiu. Presupuneţî că am făcut-o respectând întocmaî formulele tip din crouîcîle precedente.

P. HIDIOŞANU

Inaintea începerii ofensivei motociclîste

Un proect nou vine să contribue la majorarea încrederii în viitorul acestui sport

Tendinţe de revenire la vechea formulă

Motociclismul făgăduieşte pentru anul acesta, o activitate de importante proporţii. Grupările de specialităte — mai puţin «Metropola», care nu va întârzia să intre în pasul vremurilor — au pornit o autentică ofensivă de revalorizarea unuî sport care, nu de puţine orî, s'a găsit la margine de prăpastie.

Starea de lucruri în care s'a sbătut sportul motorizat nu poate fi imputată conducătorilor acestei manifestări şi mai puţin practicanţilor eî. Singure timpurile critice pe cari le traversăm sunt acelea cari şi-au spus cuvântul şi au forţat o inactivitate dăunătoare.

S'ar mai putea spune în plus că, în marea marssă a sportivilor noştri nu s'au găsit suficienţi sprijinitori ai motociclismului dar această părere nu este decât în parte valabilă, ştiut fiindcă, la un moment dat, sportul cu motor izbutise să strângă numeroşi aderenţi şi chiar să amenînţe popularitatea altor sporturi mult mai răspândite.

Astfel stând lucrurile nu rămâne în picioare decât părerea formulată în primul rând şi anume aceea că motociclismul a fost victima timpurilor grele prin cari trecem.

Spre o răsturnare a situaţiei

Pare-se încă că anul 1943 este sortit producerii unei răsturnări a situaţiei, răsturnare determinată de o ofensivă masivă şi de faptul că autorităţile noastre militare şi civile, cum şi marile instituţiunî înţeleg să acorde un larg sprijin mişcărei şi s'o îndrumeze astfel pe calea marilor realizări.

Din expunerile făcute în precedentele numere ale ziarului nostru s'a putut vedea că motociclismul ne rezervă frumoase şi promiţătoare evenimente în viitor.

Clubul ARMA după̆ce — luându-şi asupra lui toate riscurile — a organizat prima reuniune a anului a îmbrăţişat propunerea lui Pavel Luchianof, pentruca apoi, reuşind să-şi apropie în gruparea PTT un aliat cu resurse nelimitate, să purceadă la traducerea în fapt a proectului unuî concurs pe distanţa Bucureşti—Odesa.

Moto Clubul Român, gruparea noastră decană, nu a înţeles nicî el să rămână în inactivitate şi pentru luna Septembrie a anunţat un frumos concurs de regularitate pe distanţă de treî zile care, prin compunerea luî, are marele avantaj de a a nu obliga pe concurenţi la cheltueli prea costisitoare.

Inceputul a fost făcut şi perspectivele sunt îmbucurătoare pentrucă nu este exclus ca şi gruparea «Metropola» să se lase antrenată în vârtejul ofensivei şi să organizeze la rându-i o alergare cu mai mari sau mai mîci pretenţiuni.

Şi dacă acestui cumul de forţe li se va alătura şi Grupul Sportiv Motor, dansul reuniunilor motociclîste va izbuti să repună în drepturi un sport care nu s'a bucurat de sprijinul prea multora dintre cei indicaţi să-l susţină.

UN NOU PROECT REVELATORIU

Astăzi, când motocciclismul se găseşte pe punctul de a deslănţui ofensiva reafirmării luî, un alt proect vine să ne întărească în convingerea uneî reuşite totale.

Şi anume, este vorba ca diriguirea treburilor motocicliste să-şi recapete independenţa şi să nu mai însemneze o anexă a Federaţiei de Ciclism care, deşi foarte bine condusă de d. comandor Const. Zamfiropol nu poate să-şi împartă eforturile şi să propage cu aceiaşi intensitate ambele aporturi.

De altfel însuşî d. comandor Zamfiropol şi-a exprimat dorinţa uneî scindări şi aceasta pentru binecuvântatul motiv că şi d-sa este convins că revenirea la vechea formulă ar avea un fericit efect asupra celor două mişcări asemănătoare prin materialul utilizat dar, totuşi, foarte departe una de cealaltă.

Jenny Dumitrescu

T. Măgurele—Brăila 6—2 (4—0)

Joc frumos cu faze foarte frumoase de ambele părţi. In prima parte a jocului T. Măgurele marchează 3 puncte prin: Pârvănescu, Tudor Ştefan, Masi, iar Hoisanu marchează în propria-i poartă. Repriza a doua Brăileni domînă dar nu pot marca din cauza apărări adverse de cât de 2 orî prin Nicolae II metri şi Hagiopol, iar T. Măgurele prin Pârîioscu şi Predescu.

S'au remarcat dela T. Măgurele întreaga echipă, iar dela Brăila Hoişanu, Belcin, Apostol, Stratulat şi Hagiopol. La fluerul d-luî Popescu, care a arbitrat foarte bine, s'au alinîat echipele:

GREUTATE: Ivekovicl. 12,92 m.;
SULIŢA: Marcelja 56,00 m.
Lungime Urbic; 6,84 m.

Din trecutul boxului românesc

(Continuare din pag. 1-a)

B. U. face un act de dreptate, conformându-se regulamentului şi recunoscându-l pe compatrîotul nostru, competitor Nr. 1 al titluluî. Al doilea competitor este italianul GINO CATTANEO.

Matchul se dispută tot la «Venus» şi e cel mai înverşunat campionat european disputat în Romînia. Motivul: ceî doî protagonişti sunt de forţe egale.

Match cu lovituri năpraznice, decîsive..

Cattaneo loveşte de câteva orî cu capul..

Intenţionat?

N'am putea afîrma.

In repriza XI-a, Toma e rănit.

Sângele îî curge şiroiu din arcade, din umerîî obrajilor... Arbitrul opreşte matchul.. Un consult de oficiali...

Gino Cattaneo e descalificat.

Toma Aurel şi-a recucerit titlul pe care-l pierduse fără luptă.

Lucian Popescu redivivus

Şi iată că în vitrina amintirilor găsim din nou, la loc de strălucitoare cinste, numele lui LUCIAN POPESCU. După câţiva ani de activitate mai puţin intensă decât în trecut, românul atacă titlul european al categoriei până, pe care îl deţine belgianul PHIL DOLHEM. Incercare pe care mulţi o consideră peste puterile challengerului şi în care nu cred decât cei câţiva puţinî dar credincioşi susţinători ai românului.

Cine ar putea uita, însă, seara aceea de Iunie, de acum patru ani?

Cine credea că acel Lucian Popescu care a strâns timid mâinile belgianului, după primul gong, va fi cel mai bun Lucian Popescu din cairerâ?

Nimeni.

Nici chiar Phil Dolhem.

Şi totuşi a fost aşa.

Românul a boxat în mare maestru, şi-a dominat adversarul şi a câştigat centura.

A fost „matchul vieţii" lui Lucian Popescu.

A fost minunat semnal de ieşire din lâncezirea în care căzuse boxul românesc.

Moment crucial în cariera unui inegalabil campion...

Un alt Popescu atacă o centură

Şi iată o dimineaţă de Octombrie din 1942....

Ne aflăm la „Venus", unde campionul european GINO BONDAVALLI, deţinătorul centurei până — pe care între timp Lucian o pierduse în faţa germanului Weiss, iar acesta o trecuse italianului — îşi pune trofeul în joc în faţa românului GHEORGHE POPESCU.

Din primul minut se vede superioritatea lui Bondavalli. Italianul boxează deslănţuit, dominându-şi adversarul spre decepţia celor aproape 12.000 sportivi prezenţi şi altor zeci de mii din toată ţara, cari ascultă emoţionaţi în faţa aparatelor, radio-reportajul matchului.

In pauza dintre reprizele X şi XI, un cunoscut oficial din F. R. Box se urcă în colţul lui Gheorghe Popescu şi îi vorbeşte emoţionat, reamintindu-i de tot ce aşteaptă sportivii români în aceste clipe...

Românul porneşte acum la atac. Sunt cinci reprize de luptă egală. Uneori românul e superior.

Dar ce folos?

Avantajul luat de campion nu mai poate fi remontat.

Gong final...

Invingător al puncte: Gino Bondavalli.

Entuziasmaţi, ostaşii italieni din tribune, intonează „Giovineza"...

Gheorghe Popescu coboară trist treptele ringului, în care î s'au sdrobit toate visurile...

*

Aci se termină vizita noastră, la vitrina amintirilor. Cele opt campionate europene disputate în România, rămân acolo, nestemate strălucitoare într'un trecut luminos.

Peste puţin timp, vitrina acestor amintir se va îmbogăţi. Românul ION CHIRIAC va disputa titlul continental al categoriei muscă, alături de francezul THEO MEDINA.

Un român... un francez...

Două «muşte»...

Ca la 7 Iunie 1930, când s'au întâlnit Lucian Popescu şi Kid Oliva.

Boxul românesc va cunoaşte sărbătoarea de atunci?

Chiriac are cuvântul...

COSTIN PĂUN

BULETIN SPORTIV EXTERN

Match nul între Bondavalli şi Cortonesi

ROMA. 26 (Serviciul nostru special). Cortonesi care, recent, a obţinut la Viareggio un verdict favorabil contra lui Bondavalli, a boxat în revanşe cu campionul italian, la Filzi.

Noul match dintre cele două pene a fost foarte interesant şi echilibrat aşa încât juriul a pronunţat după cele 10 reprize match nul.

In semi-vedeţă Bisterzo a cules o victorie la puncte în faţa lui Di Mauro.

Ferreau campion de ciclism al Franţei la demi-fond

PARIS, 26 (Serviciul nostru special). Campionatul francez de ciclism demi-fond a avut aspectul unui duel între campionul de anul trecut, Lemoine şi Terreau. După o luptă crâncenă el s'a terminat cu victoria lui Terreau care a reuşit să se debaraseze de restul concurenţilor deabia pe ultimii km., realizând—pe ceî 100 km.—timpul de 1 oră 20 min. 1 sec. 1/5. La 800 metri, Lemoine a ocupat locul al 2-lea. Ordinea sosirii:

1) Terreau, 100 km. în 1 oră 20 min. 1 sec. 1/5; 2) Lemoine, la 300 metri; 3) Mînardi, la un tur şi 150 m.; 4) Oubron, la 2 t. şi 140 m.; 5) Choque la 2 t. 200 m. 6) Lamboley, la 4 t. 250 m.

Noui recorduri croate de atletism

ZAGREB, 26 (Serviciul nostru special) In localitate a avut loc un concurs de atletism la care au participat ceî mai buni atleţi croaţi. Cu acest prilej au fost stabilite câteva noui recorduri naţionale. Astfel. Medved a parcurs 100 m. a 11, 1 sec, Gaal, a realizat pe 200 m. 22, 7. Dr. Buratovici, a parcurs 110 m. garduri în 15, 6, iar Abramovici a egalat recordul la săritură înălţime trecând 1 m 83.

Din restul rezultatelor, menţionăm: 400 m.: Despot 51, 7 sec. 800 m.: Djuricl 1, 59. 4 sec.

GREUTATE: Ivekovicl. 12,92 m.;
SULIŢA: Marcelja 56,00 m.
Lungime Urbic; 6,84 m.

Francezul Diouf a dispus de G. Roth la puncte

BRUXELLES, 26 (Serviciul nostru special). Reuniunea de box organizată la Palais de Levrier din Bruxelles s'a soldat cu victoria mijlocului francez Assane Diouf, care a reuşit, după un match plin de neregularitate din partea veteranului belgian Gustave Roth să-şi adjudece un verdict de învingător la puncte.

Diouf, mai rapid ca adversarul său a reuşit — cu tot desavantajul greutăţii — să stăvilească atacurile belgianului pentru ca apoi să domine el din ce în ce mai insistent.

Cuplul Magni — Servadei a câştigat turul provinciei Milano

ROMA. 26 (Serviciul nostru special). Alergat în ora de a 10-a ediţie, turul ciclist al provinciei Milano a înregistrat un frumos succes din punct de vedere tehnic. Victoria a revenit cuplului Magni-Servadei urmat de cuplul Bartalli-Favalli.

REZULTATE TEHNICE

1) Magni—Servadei, 111.800 km. în 2 ore 53'50" (38,640 km. oră); Bartalli—Favalli 2:54:19; 3) Valetti — Benedetti 2:54:47; 4) Bizzi—Bevilaqua; 5) Ricci—Cinelli.

In proba de 800 m. pe pistă:

1) Magni—Servadei 53, 2/5; 2) Bizzi—Bevilaqua şi Bartalli—Favalli 56 2,5.

Cursa de urmărire, 4 km.:

1) Magni—Servadei 5 m. 2 s. (media 47,950 km.).

2) Bizzi—Bevilaqua la 100 metri; 3) Bartalli—Favalli.

Clasament: 1) Magni—Servadei 44 p. 2) Bartalli—Favalli 36 jum.; 3) Valletti—Benedetti 30 p; 4) Bizzi—Bevilaqua 29 p.

Federaţia Germană de box a desemnat

Judecătorul neutru al matchului

MEDINA-CHIRIAC

In cursul zilei de eri, F. R. Box-ul a primit din partea federaţiei germane o telegramă prin care a fost desemnat cel de al treilea judecător al matchului Theo Medina — Ion Chiriac.

Numele acestuia este HEINRICH PFUHL, un cunoscut arbitru oficial german, care a condus pe ringurile berlineze câteva campionate de răsunet.

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU». Str. Angheli I — Tel. 3.26.60.

Tipărită la 27 Iulie 1943